

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Încheierea nr.14

Dosar nr.3034/1/2017

Ședința din camera de consiliu din 10 ianuarie 2018

Completul compus din:

Judecător de cameră preliminară - Leontina Șerban

Magistrat asistent - Diana Gabriela Vlădaia

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procuror Raluca Crețeanu

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect plângerea formulată de petentul Bucur Daniel împotriva soluției de clasare dispuse prin ordonanța din 21.08.2017 în dosarul nr.276/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, menținută prin ordonanța nr.152/II/2/2017 a procurorului șef al aceleiași unități de parchet.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu, au lipsit petentul **Bucur Daniel** și intimatul **Negulescu Mircea**.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, care a învederat atașarea dosarului nr. 276/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică privind pe Bucur Daniel, cuprinzând ordonanța din 21 august 2017, precum și lucrarea nr.152/II/2/2017 din data de 09.10.2017 a procurorului șef al aceleiași unități de parchet.

Față de lipsa părților, judecătorul de cameră preliminară a dispus lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a acorda acestora posibilitatea să se prezinte.

La apelul nominal, făcut în ședința din camera de consiliu, la a doua strigare a cauzei a răspuns petentul **Bucur Daniel**, neasistat, lipsă fiind intimatul **Negulescu Mircea**.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent.

Interpelat fiind de către judecătorul de cameră preliminară, petentul **Bucur Daniel** a învederat că apărătorul său ales asigură asistență juridică într-o altă cauză și urmează să se prezinte în sala de judecată în aproximativ 5 minute.

Judecătorul de cameră preliminară a dispus părăsirea ședinței de judecată din camera de consiliu de către persoana masculină prezentă în sala de ședință

care a precizat că este avocat stagiar al apărătorului ales al petentului, constatând că pe împuternicirea avocațială depusă la dosar este menționat numele unui singur avocat.

Față de lipsa apărătorului ales al petentului Bucur Daniel, *judecătorul de cameră preliminară* a dispus lăsarea cauzei la a treia strigare pentru a acorda posibilitatea apărătorului să se prezinte, motiv pentru care a suspendat ședința de judecată și a pus în vedere petentului Bucur Daniel să-și informeze apărătorul despre măsurile dispuse.

După reluarea cauzei, la apelul nominal, făcut în ședința din camera de consiliu, la a treia strigare a cauzei a răspuns *petentul Bucur Daniel*, asistat de apărător ales, lipsă fiind *intimatul Negulescu Mircea*.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent.

Judecătorul de cameră preliminară a constatat prezența în sala de judecată, alături de petent și a apărătorului ales al acestuia, a unei alte persoane căreia i s-a permis să rămână în sala de judecată, urmare faptului învederat că are calitatea de avocată și că împuternicirea avocațială a fost completată cu numele acesteia.

La interpelarea judecătorului de cameră preliminară dacă sunt cereri de formulat, *apărătorul ales al petentului Bucur Daniel* a solicitat încuviințarea probei cu înscrisurile deja depuse la dosarul cauzei, reprezentând înscrisuri noi față de cele depuse la momentul formulării plângerii penale.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul cu privire la cererea de probe formulată de apărătorul ales al petentului Bucur Daniel, a învederat că nu se opune încuviințării acesteia.

Judecătorul de cameră preliminară a încuviințat cererea de probe formulată de apărătorul ales al petentului Bucur Daniel, constând în înscrisurile depuse odată cu plângerea adresată judecătorului de cameră preliminară, apreciind că acestea sunt utile soluționării cauzei și a constatat că proba a fost administrată prin depunerea înscrisurilor în discuție la dosarul cauzei.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, judecătorul de cameră preliminară a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul în dezbateri.

Apărătorul ales al petentului Bucur Daniel, având cuvântul, a solicitat admiterea plângerii formulate împotriva soluției de clasare dispuse în cauză, desființarea acesteia și trimiterea cauzei la parchet în vederea completării urmăririi penale.

A învederat că nemulțumirea petentului și criticile aduse vizează netemeinicia și nelegalitatea soluției constând în lipsa unei anchete efective.

Apărătorul ales a susținut că atât procurorul instrumentator, cât și procurorul ierarhic superior au constatat faptul că, în cauză, plângerea penală și înscrisurile atașate acesteia sunt suficiente pentru formarea convingerii potrivit căreia faptele reclamate nu există. A arătat că, deși petentul pe care îl asistă a formulat o cerere adresată procurorului de caz prin care a solicitat administrarea unor probe ce au fost indicate în mod precis, constând inclusiv în audierea sa în

calitate de persoană vătămată și de autor al plângerii, procurorul de caz a respins solicitarea, în mod nelegal și netemeinic, apreciind ca fiind inutilă și nepertinentă administrarea oricărei probe.

De asemenea, a invocat cazuri în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a criticat și a sancționat atât România, cât și alte state europene, pentru lipsa unei anchete efective, învederând că s-a stabilit că orice persoană care s-a considerat vătămată într-un drept al său și care se adresează printr-o plângere unui organ judiciar, are dreptul la o anchetă și la o minimă administrare de probe. În caz contrar, conform Curții Europene a Drepturilor Omului, se poate naște prezumția existenței unor circumstanțe și persoane care se situează în sfera impunității.

În continuare, a susținut că aceasta a fost și impresia apărării la momentul la care a constatat, în prezenta cauză, că nu a fost audiată persoana vătămată și nici persoanele față de care, în mod nemijlocit, au fost săvârșite faptele în discuție, nefiind chemate spre a fi ascultate de către procuror.

Apărarea a opinat că, la o minimă analiză a cauzei, se poate constata existența unor indicii care, prin ele însele, ar fi trebuit să determine procurorul să efectueze o anchetă efectivă. A făcut referire la situația în care persoanele care s-au prezentat în fața procurorului, au primit amenințări într-o procedură judiciară, prilej cu care apărătorul a citat din declarații date de acestea în calitate de martori sub prestare de jurământ, în altă cauză, fața unui complet de judecată din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, precizând, totodată, că acele declarații au avut altă teză probatorie.

În acest sens, a învederat că, în situația în care aceste persoane, a căror declarații le are în vedere, ar fi fost chemate de procurorul instrumentator în cauza privind plângerea formulată de petentul Bucur Daniel și ar fi fost chestionate cu privire la împrejurări care țin de elementul material al infracțiunilor pentru care plângerea a fost formulată, aceștia ar fi făcut anumite afirmații, împrejurare care, probabil, s-a dorit evitată.

În continuare, a învederat că nemulțumirea petentului cu privire la activitatea procurorului reclamat care a dispus trimiterea sa în judecată și cu privire la soluția adoptată în această cauză urmare plângerii formulate de petentul Bucur Daniel, a fost apreciată de procurorul ierarhic superior ca fiind o nemulțumire față de situația judiciară a petentului. A precizat că, într-adevăr, în opinia apărării, există o nemulțumire, dar care nu poate fi speculată, referitoare însă la modalitatea de instrumentare a cauzei, întrucât trebuia efectuată o anchetă penală efectivă. A subliniat că, în dosarul în care inculpatul Bucur Daniel a fost trimis în judecată, acesta beneficiază de prezumția de nevinovăție cu privire la cele constatate de prima instanță.

A mai susținut că, în prezenta cauză, obiectul procesului penal este diferit, respectiv plângerea penală a fost formulată de petentul Bucur Daniel pentru săvârșirea unor infracțiuni pentru dovedirea cărora s-au administrat probe minimale, în raport de obligația *ope legis* de strângere a probelor, ca obiect al activității de urmărire penală, ca o minimă diligență în activitatea desfășurată.

Cu privire la același aspect, apărătorul ales al petentului a susținut că nu avea importanță soluția adoptată ulterior administrării probelor, care urma căile legale, însă această conduită nelegală, în opinia apărării, a condus la formularea

prezentei plângeri în fața judecătorului de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Concluzionând, apărătorul ales al petentului a solicitat admiterea plângerii formulate, desființarea soluției de clasare și trimiterea cauzei procurorului să completeze urmărirea penală prin audierea persoanei vătămate Bucur Daniel și a numiților Bulei Vasile Petre și Șerbulea Cătălin Mihai, persoane față de care procurorul împotriva căruia petentul a formulat prezenta plângere s-a manifestat în modul descris în plângere, aspect ce rezultă cel puțin, în parte, și din declarațiile celorlalte persoane, împrejurări însă ce pot fi extrase în mod indirect, întrucât teza probatorie și obiectul audierii, în cauza în care petentul are calitatea de inculpat, sunt diferite de cele din prezenta cauză.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, a apreciat ca fiind legale și temeinice ordonanțele pronunțate în cauză, actele deja atașate și administrate cauzei fiind suficiente în vederea stabilirii situației de fapt.

A învederat faptul că petentul este nemulțumit de modalitatea de instrumentare a cauzei pe parcursul cercetării efectuate de procuror, existând sancțiuni procedurale adecvate în situația în care judecătorul de cameră preliminară constată o situație de nelegalitate.

De asemenea, a arătat că o parte dintre aspectele învederate nu au fost invocate procurorului de caz să fie avute în vedere la dispunerea unei soluții în cauză, iar altele au fost respinse de procuror, ca fiind neîntemeiate.

De altfel, a învederat procurorul, petentul nu a precizat faptul că a fost deja condamnat de către instanță, în ciuda împrejurării că martorii și-ar fi schimbat declarațiile sau ar fi nuanțat modalitatea în care aceste declarații au fost luate, reprezentantul Ministerului Public considerând că, în mod corect, s-a dispus soluția de clasare a cauzei, întrucât în sarcina intimatului nu pot fi reținute infracțiuni.

În concluzie, a solicitat respingerea, ca nefondată, a plângerii formulate.

Solicitând cuvântul în replică, **apărătorul ales al petentului Bucur Daniel** a învederat faptul că raportul penal de conflict privind pe inculpatul Bucur Daniel urmează a fi dezlegat, însă acesta este distinct de cercetările ce trebuie efectuate sub aspectul existenței sau nu de promisiuni, jigniri, folosirea unor expresii triviale, influențarea declarațiilor, acte materiale ce s-ar putea circumscrie infracțiunilor de purtare abuzivă, cercetare abuzivă și influențarea declarațiilor, cu excepția infracțiunii de represiune nedreaptă care este în legătură directă cu soluția care va fi pronunțată pe fondul acelei cauzei.

De asemenea, s-a susținut că, față de existența indiciilor și probelor ar fi trebuit să se procedeze la audierea persoanei vătămate și a persoanelor indicate în plângere, măcar prin administrarea unui minim de probatoriu pentru disimularea unui proces echitabil.

Cu încuviințarea judecătorului de cameră preliminară, apărătorul ales al petentului a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, precum și extrase din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, privind cauzele Cobzaru c. României, Bursuc c. României, Filip c. României și Iambor c. României.

Potentul Bucur Daniel, având ultimul cuvânt, a achiesat la concluziile formulate de apărătorul ales, solicitând admiterea plângerii formulate și

desființarea soluției pronunțate, urmând ca procurorul să efectueze cercetările penale corespunzătoare.

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Deliberând asupra cauzei penale de față, în baza actelor și lucrărilor dosarului, constată următoarele:

Prin *ordonanța de clasare din 21 august 2017* emisă în dosarul nr.276/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, în temeiul dispozițiilor art.314 alin.1 lit.a coroborat cu art. 315 alin. 1 lit.b și raportat la art.16 alin.1 lit. a din Codul de procedură penală, s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art.272 alin.1, art.280 alin.1 și 2 și art.283 alin.1 din Codul penal, sesizate de numitul Bucur Daniel.

În temeiul art. 275 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această soluție, procurorul a reținut că, la data de 30.05.2017, s-a înregistrat pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, sesizarea formulată de Bucur Daniel cu privire la săvârșirea infracțiunilor de influențarea declarațiilor, cercetare abuzivă, purtare abuzivă și represiune nedreaptă, pretins a fi comise în cadrul instrumentării dosarului penal nr.48/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, cauză în care, prin rechizitoriul din 18.03.2016 (semnat de doi procurori între care și Negulescu Mircea), Bucur Daniel a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență și luare de mită, pretins a fi comise în calitate de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sinaia.

S-a precizat că, prin ordonanța din 12.06.2017, s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de influențarea declarațiilor, prev. de art.272 alin.1 din Codul penal, cercetare abuzivă, prev. de art.280 alin.1 și 2 din Codul penal și represiune nedreaptă, prev. de art.283 alin.1 din Codul penal, aceasta fiind încadrarea juridică adecvată situației de fapt expuse în actul de sesizare.

Procurorul a indicat că, în esență, nemulțumirile petentului constau în aceea că:

1. Dosarul în care a fost trimis în judecată ar fi fost fabricat grosolan de către Negulescu Mircea, în scop de răzbunare pentru soluționarea unui dosar penal de către petent în calitate de procuror, în mod nefavorabil intereselor unui terț (polițist);
2. Denunțurile „de care se prevalează acuzarea” nu sunt luate în condiții procedurale, întrucât martorii denunțatori (în număr de patru) ar fi fost conduși, fără voia lor, la sediul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, unei alte persoane i s-ar fi asigurat statutul de martor cu identitate protejată, fără un motiv temeinic”, doi dintre denunțatori au fost anterior formulării denunțurilor „provocați” să vorbească și discuția a fost înregistrată în

mediul ambiental, iar procurorul Negulescu Mircea i-a „amenințat și obligat” pe denunțatori să semneze denunțurile;

3. Există o suprapunere evidentă între intervalele de timp în care se consemnează că s-au efectuat două activități procedurale (audiere și conducere în teren) cu același martor, în locații/localități diferite, cu concluzia dedusă că s-a comis o nelegalitate intenționată;

4. Procurorul de caz a promis denunțătorilor adoptarea față de ei a unor soluții favorabile, ceea ce s-a întâmplat (în sensul că s-a dispus clasarea întemeiată pe cauza de nepedepsire specifică), în continuare fiind criticată soluția dată față de denunțatori ca netemeinică;

5. Trei dintre denunțatori se aflau în „termenul de supraveghere după comiterea unor infracțiuni”, fiind astfel „vulnerabili și ușor de influențat”, iar pe de altă parte procurorul Negulescu Mircea „a dat dovadă de interes pentru inculparea sa”, fără a se preciza concret în ce constau aceste dovezi (se invocă doar probabilitatea scăzută ca denunțătorii să se prezinte din proprie inițiativă la Direcția Națională Anticorupție, în două zile consecutive, pentru a relata fapte comise cu mai mult timp în urmă și o anume grabă în a fi emis rechizitoriul, fără a fi administrate probe în apărare);

6. Toți martorii denunțatori au arătat în declarațiile date în fața primei instanțe, iar doi dintre aceștia și în fața instanței de control judiciar „cum au fost conduși la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, cum au fost determinați să formuleze denunțuri împotriva mea, cum au fost redactate aceste denunțuri și cum au fost amenințați de făptuitorul Negulescu Mircea în scopul de a obține probe denaturate, dar apte să contureze convingerea unei instanțe că eu aș fi comis infracțiunile de care sunt acuzat”.

Au fost anexate fotocopii ale declarațiilor invocate (inclusiv cele de la urmărire penală), precum și ale rechizitoriului și procesului-verbal având consemnat intervalul orar de efectuare a activității suprapuse cu intervalul audierii aceleiași persoane într-o altă locație.

7. Nu a formulat mai devreme această plângere penală, pentru ca procurorul Negulescu Mircea să nu influențeze martorii propuși prin rechizitoriu, astfel cum i-a influențat în faza de urmărire penală.

Prin ordonanță s-a reținut că niciuna din susținerile sesizate nu atrage necesitatea administrării unui probatoriu suplimentar, existând la dosar înscrisurile necesare care, dublate de analiza situației de fapt și de drept rezultate, să permită soluționarea cauzei din oficiu, întemeiată pe constatarea existenței unuia din cazurile prevăzute la art.16 alin.1 din Codul de procedură penală, în condițiile art.314 alin.1 lit.a coroborat cu art.315 alin.1 lit. b din Codul de procedură penală.

Astfel, s-a indicat că, un element important în speță, trecut sub tăcere în actul de sesizare, este acela că, prin sentința penală din 21.10.2016 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în dosarul nr.207/42/2016, inculpatul Bucur Daniel a fost condamnat la pedeapsa principală rezultantă de 3 ani și 4 luni închisoare cu executare.

În opinia procurorului, chestiunile din sesizare reținute conform punctelor 1, 5 și 7 de mai sus constituie doar pretinderi ale autorului, ce nu pot fi susținute

prin mijloace de probă, rămânând astfel la stadiul de aprecieri subiective manifestate în concordanță cu interesul procesual lesne identificabil.

De asemenea, în cuprinsul ordonanței procurorul s-a mai reținut că nici pretinsul scop de răzbunare ori legătura cu dosarul privind terțul polițist, nici vulnerabilitatea martorilor ori ușurința/greutatea cu care aceștia ar fi putut fi influențați și nici interesul procurorului de caz pentru inculparea autorului sesizării ori motivele care l-au determinat pe acesta din urmă să formuleze mai devreme sau mai târziu o sesizare penală, nu constituie - dincolo de simpla lor afirmare - elemente obiective care să poată întemeia măcar bănuiala cu privire la săvârșirea unor fapte penale.

Prin ordonanța atactă s-a considerat că aspectele învederate la punctele 2 și 3 de mai sus țin de modalitatea de administrare/valabilitatea probelor, care au putut fi puse în discuție în fața judecătorului, existând sancțiunile procedurale adecvate dacă s-ar fi constatat situații de nelegalitate. S-a apreciat că, a se încerca, pe calea unei plângeri penale, să fie repuse în discuție aspecte despre care o instanță a considerat că nu constituie nici măcar nereguli procedurale, este un mecanism de neacceptat - mai ales în împrejurările în care nu există vreun indiciu de rea-credință din partea persoanelor care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au efectuat actele și activitățile procedurale criticate.

Astfel, s-a reținut că persoana vizată (procurorul Negulescu Mircea) nu a semnat singur rechizitoriul din speță, iar pe de altă parte, realitatea că respectivul procuror este în prezent suspendat din funcție ca sancțiune disciplinară, indiferent care sunt faptele sale concrete ce au condus la luarea acestei măsuri, nu poate sub nicio formă constitui o premisă în a emite judecăți de valoare cu caracter de generalitate asupra exercitării atribuțiilor sale de serviciu.

Prin ordonanța atacată, s-a arătat cu privire la punctul 4 de mai sus, că soluția de clasare dată prin rechizitoriu are o cale de atac expres prevăzută de lege, de care petentul Bucur Daniel nu a uzat.

De asemenea, s-a precizat, în subsidiar, raportat la situația de fapt pe care chiar autorul sesizării a descris-o, că procurorul de caz a avut inițial doar anume informații în legătură cu potențiala săvârșire a unor infracțiuni de corupție, fără a se putea reține că știa astfel despre comiterea efectivă și concretă a faptelor prevăzute de legea penală. S-a indicat că, practic, momentul când procurorul află în sens procedural despre infracțiune, cu detalii care permit o apreciere juridică și o astfel de calificare, este cel al formulării denunțului, iar o apreciere/discuție ulterioară asupra suficienței elementelor pentru o eventuală sesizare din oficiu, anterioară consemnării denunțurilor, este lipsită de eficiență întrucât nu există obligații procedurale în acest sens.

Referitor la diferențele existente între declarațiile acelorași martori date în cursul procesului penal din speță, procurorul a observat în primul rând (din lecturarea declarațiilor) că nu sunt de esență, pentru a împiedica formarea convingerii organului judiciar, opinie exprimată și de magistratul judecător de la primă instanță.

Procurorul de caz a observat că martorii au fost supuși unor întrebări repetate, inclusiv asupra acelorași detalii ale situației de fapt cunoscute de ei, cerându-li-se clarificări și confirmări, care, de altfel, au și fost realizate prin răspunsurile consemnate. S-a precizat că, în nicio situație, însă, martorii nu au

afirmat fără echivoc că ar fi mers la sediul Direcției Naționale Anticorupție contrar voinței lor manifestate, ori că ar fi fost amenințați să semneze consemnarea unor fapte despre care ei ar fi știut că sunt nereal.

În cuprinsul aceleiași ordonanțe, s-a mai arătat că, și în ipoteza în care martorul, într-o cauză penală, revine în fața instanței asupra chestiunilor de esență pentru aflarea adevărului, în raport cu susținerile din faza de urmărire penală (cazul fiind des întâlnit în practica judiciară), iar acest tip de contradicție este dublat de afirmarea existenței unor constrângeri de orice natură pretins a fi fost exercitate în faza de urmărire penală (situație, de asemenea, cunoscută în practică), soluția juridică nu se bazează niciodată pe premisa de rea-credință a reprezentanților organelor judiciare, ci, din contră, se cercetează credibilitatea persoanei care își modifică declarațiile, discernământul acesteia de a citi și înțelege ceea ce semnează, și doar în cazul administrării unor probe certe privind constrângerea poate fi atrasă răspunderea penală a reprezentantului organului judiciar; în toate celelalte cazuri, se face aplicarea imperativului principiu de drept potrivit căruia îndoiala profită întotdeauna făcătorului.

Prin *ordonanța nr.152/II/2/2017 din 09.10.2017* dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, în temeiul art.339 C.pr.pen., a fost respinsă, ca nefondată, plângerea formulată de Bucur Daniel împotriva soluției dispuse în dosarul nr.276/P/2017 al aceleiași unități de parchet.

S-a arătat că, la data de 20 septembrie 2017 (data poștei), Bucur Daniel a formulat plângere împotriva ordonanței dispuse la data de 21 august 2017 în dosarul nr. 276/P/2017 al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (comunicată la data de 04 septembrie 2017), criticând-o sub aspectul legalității și temeiniciei, plângerea fiind formulată împotriva procurorului Negulescu Mircea, pentru săvârșirea infracțiunilor de influențarea declarațiilor, cercetare abuzivă, purtare abuzivă și represiune nedreaptă.

S-a reținut că petentul Bucur Daniel, prin plângerea penală formulată împotriva procurorului Negulescu Mircea, a arătat că, în contextul instrumentării dosarului nr.48/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, care ar fi fost „fabricat într-un mod grosolan” de procurorul Negulescu Mircea în scopul „răzbunării unui prieten polițist” cu privire la care petentul ar fi dispus o soluție nefavorabilă, „nu există un act de sesizare autentică potrivit normelor de procedură penală”.

Prin considerentele ordonanței procurorului șef al Secției de urmărire penală și criminalistică s-a mai reținut că petentul a precizat că denunțurile martorilor Șovăială Alin-Constantin, Ungureanu Cosmin-Constantin, Șerbulea Căătălin-Mihai și Bulei Vasile „nu sunt în realitate formulate de către martorii «denunțatori»”, acesta susținând că martorii ar fi fost conduși fără voia lor la sediul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești unde au fost „amenințați și obligați de Negulescu Mircea să semneze denunțuri”.

De asemenea, s-a reținut din plângerea petentului că martorii Șovăială Alin-Constantin și Ungureanu Cosmin-Constantin ar fi fost provocați de o persoană, „căreia i s-a asigurat tehnica necesară să efectueze o înregistrare” și „căreia i s-a

asigurat statutul de martor cu identitate protejată, fără un motiv temeinic", să facă afirmații despre petent „neadevărate și apte de a putea porni o anchetă penală”.

Prin plângerea formulată, petentul a mai învederat că „pentru a obține de la cei patru «denunțatori» declarații ce ar putea configura o situație de fapt neadevărată”, procurorul Negulescu Mircea le-ar fi promis adoptarea față de ei a unor soluții favorabile, „ceea ce s-a întâmplat”.

Totodată, s-a precizat că petentul a mai susținut că există o suprapunere între intervalele de timp în care se consemnează că s-au efectuat două activități procedurale, respectiv audierea martorului Șovăială Alin-Constantin și activitatea de conducere în teren a acestui martor.

S-a precizat că ordonanța de clasare i-a fost comunicată petentului la data de 04.09.2017 și, la data de 20.09.2017, acesta a formulat plângere împotriva acesteia, apreciind-o ca fiind nelegală și netemeinică.

În ceea ce privește motivul de nelegalitate, petentul a arătat că au fost încălcate prevederile art. 5, art. 285 și art. 306 C.pr.pen., întrucât procurorul de caz a dispus soluția de clasare „fără a chema în prealabil persoana vătămată pentru a o asculta cu privire la aspectele sesizate și pentru ca aceasta să aibă, astfel, posibilitatea procedurală de a-și susține demersul judiciar, prin detalierea și completarea plângerii și propunerea de noi probatori, altele decât cele menționate inițial în actul de sesizare”.

Prin ordonanța procurorului ierarhic superior s-a considerat nefondată critica petentului. S-a menționat că, din examinarea dosarului, rezultă că actele administrate (înscrierile anexate plângerii penale) sunt suficiente pentru conturarea situației de fapt. Faptul că petentul nu a fost audiat în calitate de persoană vătămată, s-a considerat că nu constituie un motiv de natură a afecta caracterul efectiv al urmăririi penale, atâta timp cât s-a apreciat că, în raport de aspectele menționate în sesizarea penală, nu se impune audierea sa, drept pentru care s-a precizat că nu se poate reține că soluția de clasare ar fi nelegală.

În ceea ce privește motivele de netemeinicie, s-a reținut că, pe calea plângerii formulate împotriva soluției, petentul a susținut că nu au fost administrate toate probele în vederea aflării adevărului și procurorul de caz „face o serie de speculații care induc ideea de subiectivitate”, ancheta fiind „nelegal condusă, minimală și subiectivă”.

Pe calea verificării actelor de către procurorul ierarhic superior s-a considerat că actele administrate sunt îndestulătoare pentru reliefarea situației de fapt.

Totodată, s-a arătat că, cercetarea penală a vizat modalitatea de desfășurare a anchetei în dosarul nr.48/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, iar din actele dosarului nu a reieșit că denunțurile formulate în cauza respectivă ar fi fost făcute urmare unor acțiuni de constrângere prin amenințare/promisiuni exercitate de procurorul Negulescu Mircea. În ceea ce privește celelalte aspecte reliefate prin plângerea penală, procurorul-șef a considerat că acestea reprezintă, de fapt, considerații proprii ale petentului cu privire la procesul penal în care este implicat.

Deopotrivă, s-a considerat că nemulțumirea petentului cu privire la modul de instrumentare și de soluționare a cauzei penale în care a fost cercetat nu poate constitui argument care să determine tragerea la răspunderea penală a procurorului

anchetator în lipsa unor indicii de natură să conducă la presupunerea rezonabilă a comiterii vreunei fapte de natură penală.

Față de cele expuse, s-a constatat că soluția adoptată, în dosarul nr. 276/P/2017, de către procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, este legală și temeinică.

La data de 06.11.2017 a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală, plângerea petentului Bucur Daniel împotriva soluției de clasare dispuse prin ordonanța din 21.08.2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, în dosarul nr.276/P/2017.

Petentul Bucur Daniel a solicitat admiterea plângerii formulate împotriva soluției de clasare dispuse în cauză, desființarea acesteia și trimiterea cauzei la parchet în vederea completării urmăririi penale, considerând soluția de clasare dispusă prin ordonanța 276/P/2017 din 21.08.2017, ca fiind nelegală și netemeinică, în lipsa efectuării unei anchete efective de către organele de urmărire penală.

În esență, petentul a susținut că, în cauză, procurorul desemnat cu efectuarea urmăririi penale s-a pronunțat fără a chema persoana vătămată pentru a o asculta cu privire la aspectele sesizate și pentru ca aceasta să aibă posibilitatea procedurală de a-și susține demersul judiciar, prin detalierea și completarea plângerii și propunerea de noi probe, altele decât cele menționate, inițial, în actul de sesizare. S-a susținut că, procedând de o asemenea manieră, procurorul de caz nu numai că a încălcat direct drepturile procesuale ale persoanei vătămate, dar s-a abătut și de la obligațiile legale ce-i incumbau, în raport cu exigențele obiectului urmăririi penale.

Referitor la împrejurarea că procurorul a întemeiat soluția de clasare pe aceea că anumite aspecte sesizate de petent, în plângerea penală, nu pot fi susținute prin mijloace de probă, petentul a reiterat pasivitatea procurorului în administrarea probelor.

De asemenea, a susținut că pentru dovedirea constrângerii exercitate de organul judiciar asupra martorilor audiați este necesară administrarea de probe necesare aflării adevărului.

Petentul a considerat că, în cuprinsul înscrisurilor atașate plângerii, se regăsesc veritabile indicii de comitere a unor fapte penale de către Negulescu Mircea cu ocazia anchetei în cauza în care a fost trimis în judecată, impunându-se audierea, în primul rând, a persoanelor ascultate de acesta, prin procedee nelegale.

În cauză, a fost administrată proba cu înscrisuri constând în declarațiile de martori ale numiților Bulei Vasile Petre și Șerbulea Cătălin Mihai, date în ședința publică din 27.10.2017, în cauza nr. 207/42/2016, aflată pe rolul Înaltei Curți (filele 12-20).

La primul termen de judecată din data de 06.12.2017, judecarea cauzei a fost amânată pentru termenul din 10.01.2018, față de lipsa dosarului de urmărire penală care nu a fost trimis de parchet.

Examinând plângerea petentului prin prisma actelor și lucrărilor din dosar, precum și a dispozițiilor legale incidente în materie, judecătorul de

cameră preliminară constată că aceasta este întemeiată pentru motivele care vor fi expuse în continuare.

Prin plângerea adresată instanței, în temeiul art.340 Cod procedură penală, petentul Bucur Daniel a criticat soluția de clasare dispusă prin ordonanța din 21.08.2017, în dosarul nr.276/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică.

Fiind sesizate cu plângerea penală formulată de Bucur Daniel prin care a solicitat efectuarea de cercetări penale față de magistratul procuror Negulescu Mircea, în legătură cu pretinse fapte penale comise cu prilejul instrumentării dosarului penal nr.48/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, organele de urmărire penală au dispus *începerea urmăririi penale in rem*, în conformitate cu dispozițiile art.305 alin.1 C.pr.pen., pentru infracțiunile de influențarea declarațiilor prev. de art.272 alin.1 din Codul penal, cercetare abuzivă prev. de art.280 alin.1 și 2 din Codul penal și represii nedreaptă prev. de art.283 alin.1 din Codul penal.

Prin ordonanța pronunțată, în cauză, s-a constatat că există unul din cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale, respectiv cel prev. de art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. - *fapta nu există*.

Potrivit dispozițiilor art.285 C.pr.pen., urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și stabilirea răspunderii penale a acestora. Lămurirea acestor aspecte este posibilă prin intermediul probelor administrate.

În conformitate cu art. 97 alin. 1 C.pr.pen., constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal. Aflarea adevărului în procesul penal se face pe bază de probe.

Efectuarea cercetărilor de către organele abilitate în legătură cu chestiunile reclamate prin plângere penală trebuie să fie apte să răspundă cerinței jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la obligația ce revine autorităților de a realiza o anchetă penală *adecvată*, fiind necesar ca autoritățile implicate să acționeze *într-un mod competent și eficient* și să dea dovadă de *diligență rezonabilă*. *Instanța de contencios european a mai statuat că efectuarea unei anchete eficiente reprezintă o obligație de mijloace și nu de rezultat.*

Rolul judecătorului de cameră preliminară este de a examina dacă aspectele sesizate de petent prin plângerea penală formulată au fost verificate de organele de urmărire penală, prin administrarea unor mijloace de probă, iar soluția de clasare dispusă de procuror este susținută prin conținutul acestora. În lipsa unor astfel de cercetări din partea organelor de urmărire penală, judecătorul de cameră preliminară sesizat cu plângere în temeiul art.340 Cod procedură penală, nu poate realiza un real control al soluției de clasare.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului rezultă că, în cauză, organele de urmărire penală nu au efectuat reale verificări, prin administrarea unor mijloace de probă, în legătură cu faptele reclamate de petentul Bucur Daniel, prin plângerea penală.

În contextul în care petentul a prezentat în conținutul plângerii adresate organelor de anchetă faptele reclamate, indicând presupusul făptuitor și mijloacele de probă în susținerea celor afirmate, nu exista niciun impediment pentru organele de urmărire penală să administreze probe pentru a verifica faptele sesizate.

Se mai constată că, prin nota de probe înregistrată la aceeași unitate de parchet, la data de 20.09.2017, petentul Bucur Daniel a reiterat solicitarea de a fi administrate mijloace de probă, pe care le-a indicat punctual, solicitând, totodată, să fie audiat.

Înscrisurile anexate plângerii penale au fost depuse de petent, iar potrivit art.99 alin.1 C.pr.pen., sarcina probei în procesul penal revine în principal procurorului, ceea ce înseamnă că, în cursul urmăririi penale, revine procurorului și organelor de cercetare penală obligația strângerii probelor necesare pentru aflarea adevărului. Potrivit art.99 alin.3 C.pr.pen., părțile au dreptul de a propune organelor judiciare administrarea de probe, ceea ce nu echivalează, însă, cu o inversare a sarcinii probei.

Din actele și lucrările dosarului rezultă că procurorul nu a făcut o anchetă adecvată și completă, la dosar fiind atașate doar înscrisurile depuse de petent, constând în fotocopii ale denunțurilor, declarațiilor date de mai multe persoane în calitate de martori, în cauza în care este cercetat ca inculpat, fotocopia rechizitoriului nr.48/P/2016 al DNA – Serviciu Teritorial Ploiești și un CD cu o înregistrare audio în susținerea faptelor sesizate prin plângerea formulată (după cum a susținut petentul), cu privire la care nu există niciun act, la dosar, din care să rezulte că procurorul i-a verificat conținutul.

Lipsa unei diligențe rezonabile rezidă în faptul că ancheta s-a rezumat, în esență, la înscrisurile depuse de petent, constând în depozițiile persoanelor audiate în calitate de martori cu ocazia desfășurării cercetării judecătorești în cauza în care petentul este cercetat pentru presupuse fapte de corupție. Or, obiectul audierii martorilor în cauza penală în care petentul are calitate de inculpat este, în mod evident, diferit, de obiectul audierii martorilor în prezenta cauză, diferența fiind dată de distincția netă între obiectul cercetării în cele două cauze.

Obligația de a se proceda la investigarea susținerilor petentului este cu atât mai pregnantă cu cât se invocă o situație de fapt în susținerea căreia petentul a depus înscrisuri oficiale reprezentate de declarații de martori date în condiții de publicitate și contradictorialitate în fața unor instanțe de judecată. Judecătorul de cameră preliminară reține, spre exemplu, conținutul înscrisului reprezentat de declarația martorului Șovăială Alin Constantin, data la instanța supremă, respectiv "Legat de împrejurările în care am formulat denunțul în prezenta cauză, arăt că în timp ce eram acasă am fost contactat telefonic de procurorul Negulescu care mi-a cerut să vin la DNA Ploiești. La locuința mea a venit un echipaj de poliție și împreună ne-am deplasat la DNA, unde procurorul ne-a cerut să-i spunem totul despre inculpatul Bucur, că el știe tot și ori îi spunem, ori vom intra la pușcărie. Pe Ungureanu l-am găsit la DNA, îl luaseră înainte (...) La DNA nu am fost bruscă, dar ne-au zis *ori mergeți voi la pușcărie, ori merge Bucur, gândiți-vă bine*" și conținutul înscrisului reprezentat de declarația

martorului Ungureanu Cosmin Constantin, data la curtea de apel, din care rezultă că procurorul Negulescu *l-a pus să facă denunț*.

În aceste circumstanțe, este de așteptat o rigoare mai mare din partea organelor de urmărire penală în ancheta desfășurată, iar orice deficiență a anchetei care îi reduce capacitatea de a stabili împrejurările cauzei sau persoana responsabilă riscă să ducă la concluzia că nu corespunde cerințelor unui proces echitabil. Printre condițiile de existență a unui proces echitabil cerința de promptitudine și diligență rezonabilă a organelor de anchetă este implicită.

Relevant în sensul celor constatate este și faptul că procurorul nu a efectuat nicio verificare referitoare la împrejurarea reclamată de petent (relativ la care a depus înscrisuri) în sensul că numitul Șovăială Alin Constantin, martor în cauza în care petentul are calitatea de inculpat, apare ca fiind prezent la data de 22.02.2016, între orele 16,30-17,10, în două locații diferite, respectiv prezent la sediul DNA – Serviciul

Teritorial Ploiești unde i s-a luat declarație și, totodată, la conducerea în teren vizând imobilul ce aparține lui Bucur Daniel.

Mai mult, caracterul suficient al anchetei trebuie analizat și din perspectiva gravității acuzațiilor reclamate, dar și a circumstanțelor cauzei prin prisma calității persoanelor presupus implicate, reamintind că cercetarea fiecărei cauze presupune obiectivitate și responsabilitate, iar nerespectarea acestora tinde să compromită grav echitatea procedurii.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că organele de urmărire penală nu și-au îndeplinit obligațiile pozitive ce caracterizează desfășurarea unei anchete efective.

Suplimentar, judecătorul de cameră preliminară reține înscrisurile pe care petentul le-a depus la dosarul cauzei, odată cu plângerea formulată în temeiul art.340 C.pr.pen., care confirmă poziția petentului, constând în declarațiile numiților Șerbulea Cătălin Mihai și Bulei Vasile Petre, date la Înalta Curte în aceeași cauză în care petentul este cercetat în calitate de inculpat. Astfel, potrivit înscrisului reprezentat de declarația martorului Șerbulea Cătălin Mihai: "procurorul Negulescu, în intervalul 14.00-19:00, m-a făcut *praf*, respectiv m-a înjurat, a aruncat masa peste mine, mi-a oferit țigări, deși eu nu fumez, mi-a spus *o să te leg, zdreanță* (...) Mi-a spus, de asemenea, că mă bagă în pușcărie, pe mine și pe Bucur și nu o să-mi mai văd copilul", iar conform înscrisului reprezentat de declarația martorului Bulei Vasile Petre, procurorul Negulescu "mi-a zis să spun tot ce știu că mă duce la Câmpina pe arest".

Pentru motivele expuse, se impune ca organele de urmărire penală să procedeze la audierea petentului Bucur Daniel întrucât ascultarea sa este necesară pentru expunerea în extenso a faptelor; audierea, în calitate de martori, a persoanelor numite de petent respectiv Șovăială Constantin Alin, Ungureanu Cosmin Constantin, Șerbulea Cătălin Mihai, Bulei Vasile Petre și Bucurescu Zafiu, care ar cunoaște date și informații privind faptele sesizate de acesta; audierea, după caz, a numitului Negulescu Mircea despre care petentul susține că s-ar face vinovat de faptele reclamate; efectuarea oricăror acte de urmărire penală necesare pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele.

Se consideră că numai după verificări efective asupra aspectelor sesizate de petent, de către organele de urmărire penală, se poate aprecia asupra unei soluții dispuse în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.341 alin.6 lit.b C.pr.pen., judecătorul de cameră preliminară va admite plângerea formulată de petentul Bucur Daniel, va desființa soluția de clasare dispusă prin ordonanța din 21.08.2017 în dosarul nr.276/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, menținută prin ordonanța nr.152/II/2/2017 a procurorului șef al aceleiași unități de parchet și va dispune trimiterea cauzei la parchet pentru a completa urmărirea penală.

În temeiul art.275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite plângerea formulată de petentul Bucur Daniel împotriva soluției de clasare dispuse prin ordonanța din 21.08.2017 în dosarul nr.276/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, menținută prin ordonanța nr.152/II/2/2017 a procurorului șef al aceleiași unități de parchet.

Desființează soluția de clasare atacată și dispune trimiterea cauzei la procuror pentru a completa urmărirea penală.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în cameră de consiliu, astăzi, 10 ianuarie 2018.

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Leontina Șerban

MAGISTRAT ASISTENT,
Diana Gabriela Vlădaia